

EDUSKUNNAN

MAA- JA METSÄTALOUSVALIOKUNTA

Helsingissä

15 päivänä syyskuuta 1993

Lausunto n:o 4

Valtiovarainvaliokunnalle

Eduskunta on lähettäessään 7 päivänä syyskuuta 1993 hallituksen esityksen n:o 115 laiksi maidon, sianlihan ja viljan vientikustannusmaksusta annetun lain 9 §:n muuttamisesta valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi samalla määrännyt, että maa- ja metsätalousvaliokunnan on annettava asiasta lausuntonsa valtiovarainvaliokunnalle.

Asian johdosta ovat valiokunnassa olleet kuultavina toimistoagronomi Virpi Toivanen maa- ja metsätalousministeriöstä, budjettisihteerri Elina Selinheimo valtiovarainministeriöstä, jaostopäällikkö Olavi Lindstedt Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitosta ja järjestösihteerri Tage Ginström Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbundista.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan, että ruukiin vientikustannusmaksua korotettaisiin 20 pennistä 70 penniin kilolta. Maidon, sianlihan ja

muiden viljojen vientikustannusmaksut säilyisivät ennallaan. Vientikustannusmaksuilla kateetaan maataloustulolain (736/89) mukaista maataloustuottajien osuutta maataloustuotteiden vientikustannuksista.

Ruukiin vientikustannusmaksun korotus on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivästä elokuuta 1993 lukien. Vientikustannusmaksun korotus on tarkoitus saattaa voimaan valtioneuvoston päätöksellä sanotusta ajankohdasta lukien.

Hallituksen esityksessä mainituista syistä ja saadun selvityksen perusteella valiokunta pitää lakiehdotusta tarpeellisena ja puoltaa sen hyväksymistä sellaisenaan.

Maa- ja metsätalousvaliokunta esittää kunnioittaen lausuntonaan,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin muuttamattomana.

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja S-L. Anttila, varapuheenjohtaja Iivari, jäsenet Järvilähti,

Kalli, Kohijoki, Koski, Lahikainen, Ollila, Polvinen, Pulliainen, Rajamäki, Saapunki, Saario ja Westerlund.

Eriävä mielipide

Hallituksen esitys n:o 115 on totuttu seuraus hallituksen maatalouspoliittisen linjan muuttamattomuudesta. Viljan yli tuotantoon johtava tuotantoon sidottu tukijärjestelmä luo jatkuvan vientitarpeen ja ennakoimattomat viljelijöiden markkinointimaksut.

Alue- ja sosiaalipoliittisesti on haitallista, että

muun muassa maidontuottajat joutuvat jatkuvasti osallistumaan viljan vientivastuuseen siltäkin osin kuin sitä aiheuttavat sivutoimisetkin viljelijät.

Olemme pahoillamme, että valiokunnan enemmistö ei voinut yhtyä valtiovarainministeriön käsitykseen, jonka mukaan on saatava ai-

kaan rahoitus selvitys vanhojen varastojen purkamiseksi, sekä ehdotuksemme, että sen yhteydessä on arvioitava rehuviljan viennin kokonaisvaikutus ja vaikutus maatalouden sisällä.

Rehuviljan hintaa on vihdoin eduskunnan edellyttämällä tavalla alennettava, jotta viljan ylituotannon ja ylivarastoinnin ongelma voidaan taloudellisesti ratkaista.

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 1993

Kari Rajamäki

Ulpu Iivari

Erja Lahikainen